

misyjne drogji

STYCZEŃ -
-MARZEC
ROK 1/1983

1

POZNAŃ

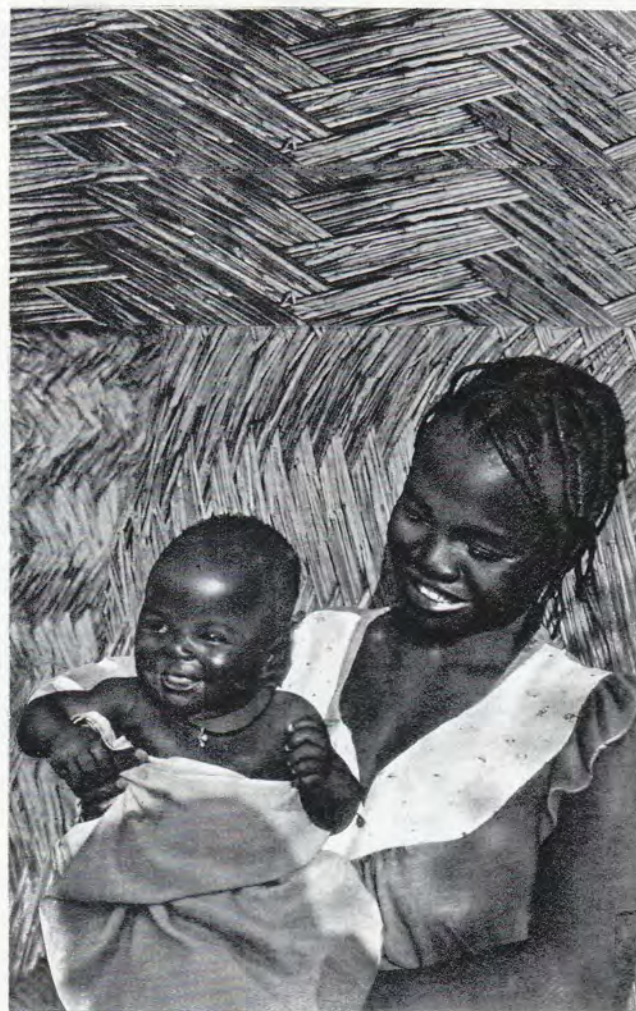
**Współczesna
katolicka
koncepcja misji**

**Madagaskar:
Nowa misja
polskich oblatów M.N.**

**Orędzie
misyjne
Ojca Św.**

Nr 1 styczeń/marzec Rok 1/1983

Od redakcji	1
— O. Prowincjał	
Wszyscy jesteśmy misjonarzami	2
— O. Antoni Kurek OMI	
Współczesna katolicka koncepcja misji	3
— Kazimierz Lubowicki OMI, O. Alfons Kupka OMI	
Jak słowa stawały się czynem	10
— O. Alfons Kupka OMI	
Biskup z Madagaskaru	14
Zostawili wszystko i poszli za Nim — sylwetki naszych misjonarzy	16
— O. Teofil Szendzielarz OMI	
Pożegnania	20
— Jan Domański OMI	
Ziemia, którą mamy zasiać Ziarnem	22
— O. Antoni Kurek OMI	
Jak z ziarna wyrasta ogromne drzewo	27
— Henryk Dąbrowski OMI, Tadeusz Szatkowski OMI	
Dzisiejsze oblicze Kościoła Malgaskiego	34
— O. Walenty Zapłata OMI	
Pozostał między nimi	37
Pierwsze listy z Madagaskaru	40
— Z Indonezji	
Modlitwa o pokój	48
— Kazimierz Lubowicki OMI	
Życzenia starego misjonarza	49
Wiadomości misyjne	50
— Papież Jan Paweł II	
Orędzie na Niedzielę Misyjną 1982	57
— Kazimierz Lubowicki OMI	
Moją pasją jest mówić ludziom o Chrystusie	61
Modlimy się za misje	62

*Misjonarzom,
którzy niosą Dobrą Nowinę
po misyjnych drogach świata
i wszystkim,
którzy wzięli do ręki
ten pierwszy numer naszego Pisma,
życzymy pokoju i radości
z Bożego Narodzenia.*

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej

Okladka I. Blisko 8 milionów Malgaszów wyczekuje Radosnej Nowiny

Okladka IV. „Drzewo podróżników” — popularna palma na Madagaskarze, umieszczona nawet w jego godle

Od Redakcji

Ukazuje się nowe Pismo — „Misyjne Drog”. Redagują je Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej, których specyficznym zadaniem jest ewangelizacja najbardziej opuszczonych i zapomnianych.

Głosimy Ewangelię w krajach już chrześcijańskich. Zwracamy się do tych, którzy potrzebują umocnienia swej wiary a także do tych, którzy szukają, wątpią i odchodzą. Idziemy z Ewangelią do polskiego wychodźstwa. Zanim jeszcze w odrodzonej po I wojnie światowej Ojczyźnie powstała polska prowincja Misjonarzy Oblatów M.N., nasi pierwsi ojcowie towarzyszyli tym, którzy w poszukiwaniu chleba zmuszeni byli emigrować do Kanady czy do Zagłębia Ruhry. Zostaliśmy wierni tej tradycji. Prowadzimy duszpasterstwo polonijne w Kanadzie, Francji, Belgii, Holandii i Luksemburgu. Choć w Polsce nie brakuje nam pracy, to również za swój obowiązek uważamy spieszyć z pomocą tym kościołom lokalnym, które nie mają wystarczającej liczby własnego duchowieństwa. Przyjęliśmy zatem parafie w reaktywowanych po Reformacji diecezjach Szwecji i Norwegii. Prowadząc ewangelizację w duchu ekumenicznym, pragniemy się przyczynić do przywrócenia upragnionej jedności wśród chrześcijan.

Przede wszystkim głosimy jednak Ewangelię tym, którzy jeszcze nie poznali Chrystusa. Prowadzimy zatem ewangelizację misyjną zarówno wśród ludów mroźnej Północy — Eskimosów i kanadyjskich Indian, jak również wśród ludów skwarneho Południa — mieszkańców Afryki i Azji. Nasza polska prowincja ma swe samodzielne misje w północnym Kamerunie i na Madagaskarze.

Pragniemy informować naszych Czytelników o tej pracy, o misyjnych drogach Kościoła. Chcemy prezentować teologię misyjną, sylwetki misjonarzy, warunki i środowiska ich pracy, przyglądać się ich codziennemu życiu i opowiadać o ich doświadczeniach. Będziemy też omawiali warunki społeczno-gospodarcze i prezentowali dziedzictwo kulturowe ewangelizowanych ludów. Pozwoli to zobaczyć działalność misyjną Kościoła w całym jej bogatym kontekście.

Chcemy nasze społeczeństwo jeszcze bardziej uwrażliwić na sprawy misji, uprzytomnić mu, że jesteście Kościołem misyjnym ze swej natury, a zarazem umożliwić współpracę z dziełem misyjnym. Wśród młodzieży chcemy budzić zapał misyjny i formować animatorów ruchu misyjnego oraz przychodzić z pomocą tym, którzy odkryją w sobie powołanie misyjne.

Mamy również nadzieję, że bliższe spotkanie się z postawami ludzi różnych ras i narodów, z bogactwem ich kultur a także z problemami misji, dostarczy wszystkim obfitego materiału do osobistych przemyśleń nad własną postawą chrześcijańską. Może ją pogłębi i ugruntuje. Może uczyni ją bardziej zakorzenioną w codziennym życiu i odpowiedzialną za sprawę każdego człowieka, którą Chrystus uczynił swoją własną sprawą.

Przed wojną te zadania spełniał wydawany przez naszą prowincję „Oblat Niepokalanej”. Dziś mają temu służyć „Misyjne Drogi”. Wiemy, że w społeczeństwie istnieje wielkie zapotrzebowanie na taką tematykę. Cieszymy się zatem, że mogliśmy wznowić naszą redakcyjną działalność. Bogu niech będą za to szczerze dzięki!

Nasze Pismo będzie kwartalnikiem. Każdy numer poświęcimy jakiemuś wybranemu zagadnieniu. Przede wszystkim będą na tych kartach mówili sami misjonarze dzieląc się swymi doświadczeniami i opowiadając o wszystkim, co drogie ich sercu. Do współpracy w redagowaniu „Misyjnych Drog” zapraszamy jednak wszystkich Czytelników. Czekamy na Wasze oceny i propozycje. Napiszcie, czego przede wszystkim od nas oczekujecie. Łamy tego Pisma są do Waszej dyspozycji.

Nasze Pismo jak i jego Czytelników — wszystkich Przyjaciół Misji — zawieramy naszej Niepokalanej Matce; Tej, która nieustannie przynosi światu Zbawiciela i która nigdy nie przestała być nauczycielką i orędowniczką misjonarzy.

Zespół

WSZYSCY JESTEŚMY MISJONARZAMI!

W jakim stopniu? W jaki sposób? W jakim wymiarze moralno-społecznym i w jakiej szerokości geograficznej? Jak przebiega nasza misjonarska droga, drożyna i ścieżka? Jak my nią iść mamy?

Na te i tym podobne pytania, na różny sposób, będą dawać odpowiedź „Misyjne Drogi”. Będą ukazywać tych, którzy w sposób specjalny i całkowicie oddali się pracy misyjnej oraz ludy, które Dobrą Nowinę przyjęły. Będą nieustannie pogłębiać naszą świadomość powołania, nasz obowiązek misyjny, aby nabierał i u nas coraz pełniejszego wyrazu ten szczególny wymiar życia chrześcijańskiego, jakim jest zaangażowanie misyjne.

Pan siewu i żniwa, który z odwiecznego miłosierdzia swego nas wezwał i posyła, który teraz otworzył wrota „Misyjnym Drogom”, aby służyły Jego Dobrej Nowinie, niech sprawi, aby się przyczyniły do spełnienia Jego zbawczych planów. Niech błogosławi Pracownikom pisma i Czytelnikom, aby zadatki zbawienia rosły w ich sercach i owocowały w misyjnym apostołskim trudzie.

„Misyjnym Drogom” na drogę — Szczęść Boże! Szczęść Maryjo Niepokalana!

Poznań, 8 grudnia 1982 r.

*O. Leonard Głowacki
prowincjał*

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelnicy.